

РЕШЕНИЕ

№ 4856

гр. София, 14.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **4433** по описа за **2022** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК] срещу Решение от 07.03.2022 г. по НАХД № 3110/2021 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 101-и състав.

С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление /НП/ № Р-10-56/03.02.2021 г., издадено от Заместник председателя на Комисия за финансов надзор /КФН/, ръководещ Управление „Надзор на инвестиционната дейност”, с което на основание чл. 221а, ал. 2, т.1, предложение първо от Закона за публично предлагане на ценни книжа (ЗППЦК) на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 5000 /пет хиляди/ лева за извършено нарушение на чл.100н, ал.1, във вр.с чл.100т, ал.1, изр.първо, предложение първо във вр.с ал.4 от ЗППЦК, във вр.с § 45,т.2 от ПР на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение /ЗМДВИП/ (ДВ, бр.28 от 2020г.)

В жалбата се твърди неправилност и незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт, с доводи, че не са налице аргументи във връзка с изведения извод за липса на предпоставки за приложението на чл. 28 от ЗАНН. Поддържа се, че с разпоредбата на §45 от ПР на ЗМДВИП са въведени обръкващи срокове относно задълженията на

адресатите. Касаторът моли за отмяна на въззивното решение и на потвърденото с него НП. Претендира присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение за водене на делото в първа и в касационна инстанция

В съдебно заседание касаторът - [фирма], редовно призован, се представлява от адв. Я., който поддържа жалбата. Претендира разноски, за които представя списък.

Ответникът – Комисия за финансов надзор, редовно призован, в съдебно заседание се представлява от юрисконсулт Н., който моли оспореното съдебно решение да бъде оставено в сила. Представя писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, X-ти касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от лице с процесуална легитимация, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

От фактическа страна районният съд е приел следното:

С акт за установяване на административно нарушение № Р – 06 – 671 от 23.09.2020 г. на М. П. Ч., на длъжност гл. експерт в отдел „Надзор на публични дружества, емитенти на ценни книжа и дружества със специална инвестиционна цел”, дирекция „Надзор на инвестиционната дейност”, управление „Надзор на инвестиционната дейност” към КФН, е установено, че при извършена документна проверка на място в КФН - [населено място], [улица], на „С. Логистик“, ЕАД вписано като емитент под № РГ-05-1684 в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор /ЗКФН/, дружеството е извършило нарушение на чл. 100н, ал.1, във вр. с чл. 100т, ал.1, изречение първо, предложение първо, във вр. с ал. 4 от ЗППЦК, във вр. с § 45, т. 2 от ПР на ЗМДВИП, тъй като не е представило на КФН годишен финансов отчет за дейността на дружеството за 2019 г. в законоустановения срок, а именно до 31.07.2020 г. Съгласно чл. 100н, ал.1, във вр. с чл. 100т, ал.1, изречение първо, предложение първо, във вр. с ал. 4 от ЗППЦК, във вр. с § 45, т. 2 от ПР на ЗМДВИП, през 2020 г. емитентът е длъжен да представи на КФН годишен финансов отчет за дейността си в срок до 31.07.2020 г. чрез единната система за предоставяне на информация по електронен път, изградена и поддържана от КФН - e-R.. Съдържанието на годишния финансов отчет за дейността на дружеството е определено в разпоредбата на чл. 100н, ал.4 от ЗППЦК.

При проверка на постъпилите в КФН годишни финансови отчети за дейността за 2019 г. на хартиен носител и по реда на чл. 100т, ал.4 от ЗППЦК, а именно чрез единната система за предоставяне на информация по електронен път, изградена и поддържана

от КФН - е-Р., е установено, че [фирма] е представило на 12.08.2020 г. с електронна форма вх. № 10-05-3955 на КФН годишен финансов отчет за дейността на дружеството за 2019 г. По този начин [фирма] не е изпълнило законовите изисквания да представи на КФН в законоустановения срок до 31.07.2020 г. включително, годишен финансов отчет за дейността на дружеството за 2019 г.

И. проверката експерт в отдел „Надзор на публични дружества, емитенти на ценни книжа и дружества със специална инвестиционна цел”, дирекция „Надзор на инвестиционната дейност”, управление „Надзор на инвестиционната дейност” към КФН приел, че е нарушена разпоредбата на чл. 100н, ал.1, във вр. с чл. 100т, ал.1, изречение първо, предложение първо, във вр. с ал. 4 от ЗППЦК, във вр. с § 45, т. 2 от ПР на ЗМДВИП, както и че нарушението е извършено на 01.08.2020 г. в [населено място]. Актът за установяване на административно нарушение е съставен в присъствието на двама свидетели и на изпълнителния директор на [фирма], който го подписал и като възражение посочил, че поради форсмажорни обстоятелства - световна пандемия, нищо не е работило нормално и закъснение от 8 дни не е съществено.

Срещу АУАН № Р – 06 – 671 от 23.09.2020 г. в КФН са постъпили писмени възражения от [фирма] с вх. № 91-01-619/25.09.2020 г., в които се твърди, че годишният финансов отчет на дружеството не е публикуван в законоустановения срок поради обективни и субективни причини. Изтъква се, че дружеството е било изправено пред редица предизвикателства, поради въведеното на 13.03.2020 г. извънредно положение в страната, което ограничило комуникацията между представляващите [фирма] и счетоводната фирма, работеща с ограничен ресурс в това време. Освен това, през 2019 г. се наложило дружеството да смени счетоводната къща, чиито услуги ползвало. Съгласно възраженията, за ръководството на [фирма] е особено важно да представи на обществеността вярна и точна информация за финансовото състояние на дружеството и публикуването на ГФО в срока до 31.07.2020 г., преди окончателно да са прецизирани данните, щяло да доведе до подвеждане на обществеността и съответно недоверие в същото. Алтернативно, във възраженията е направено искане за прилагане на чл. 28 от ЗАНН.

След преценката на всички представени доказателства, както поотделно, така и взети в тяхната съвкупност, приемайки възраженията на [фирма] за неоснователни, административно - наказващият орган намерил за установено от фактическа и правна страна, че [фирма] не е изпълнило задължението си по чл. 100н, ал.1, във вр. с чл. 100т, ал.1, изречение първо, във вр. с ал. 4 от ЗППЦК, във вр. с § 45, т. 2 от ПР на ЗМДВИП, в срок до 31.07.2020 г. да представи на Комисията годишен финансов отчет за дейността на дружеството за 2019 г. Наказващият орган приел, че нарушението е извършено на 01.08.2020 г. в [фирма]. В издаденото наказателно постановление № Р-10-56/03.02.2021 г. е отразено, че нарушението е типично за своя вид и не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на такива нарушения, като тези обстоятелства според ответника по касация изключват приложението на чл. 28 от ЗАНН. Относно размера на наложената имуществена санкция административно - наказващият орган посочил, че това е първо нарушение на посочената разпоредба за дружеството, поради което, с оглед целите на наканаказанието, на жалбоподателя е наложена „имуществена санкция“ по чл. 221а, ал. 2, т. 1, предложение първо от ЗППЦК, определена в размер на законоустановения минимум, а именно - 5 000 /пет хиляди/ лева.

За да потвърди НП, СРС е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. В АУАН и НП са отразени датата на нарушението и описание на същото, което в достатъчна степен е осигурена възможност на нарушителя да разбере конкретното нарушение, което му е вменено. Съдът е посочил, че АУАН е съставен в присъствието на двама свидетели, като описаното нарушение в него изцяло съответства на посоченото в НП и в последното липсвало отразяване на нови факти. Съдът е отговорил на всички възражения, посочени в жалбата и е установил, че вмененото нарушение е безспорно извършено. Посочил е, че не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН. С тези мотиви съставът на СРС е потвърдил обжалваното НП.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219, ал.1 от АПК.

Решението е правилно.

Въззивният съд е събрал и коментирал относимите за правилното решаване на спора доказателства и е извел правилни изводи. Коментирани са нарушените правни норми и съответствието им с наложената сакция. Посоченото е, че сакцията съответства на извършеното и на извършеното нарушение. В тази връзка настоящият състав намира, че решението е ясно и мотивирано.

Според чл.100н ал.1 от ЗППЦК във вр с § 45 т.2 от ЗМДВИП вр с чл.100т ал.1 изр първо, предл. първо вр с ал. 3 от ЗППЦК, през 2020 г. емитентът е длъжен да представи на обществеността годишен финансов отчет за дейността си за 2019 г. в срок до 31.07.2020 г. Съгласно чл. 100т, ал. 3 от ЗППЦК, регулираната информация се разкрива на обществеността чрез използване на информационна агенция или друга медия, която може да осигури ефективното разпространение на регулираната информация до обществеността във всички държави членки – в случая това е сторено чрез единната система за предоставяне на информация по електронен път е-Р. с електронна форма с вх.№ 10-05-3955 на 12.08.2020 г. – с 12 дни закъснение /т.е. извън законоустановения срок/, поради което правилно е прието, че дружеството е извършило нарушение на чл.100н, ал.1, във вр.с чл.100т, ал.1, изр. първо, предложение второ във вр.с ал.3 от ЗППЦК, във вр.с § 45,т.2 от ПР на ЗМДВИП. Съдът е съобразил, че съгласно § 45: „През 2020 г.: 2. сроковете по чл. 100н, ал. 1 и 2 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа се удължават до 31 юли 2020 г.“, поради което неоснователни са оплакванията на процесуалния представител на касатора, че с разпоредбата на § 45 от ПР на ЗМДВИП са въведени объркващи задължения за дружеството досежно срока за изпълнение на вмененото задължение. Поради въведеното в страната извънредно положение, с посочената разпоредба изрично е удължен срокът по чл. 100н, ал. 1 от ЗППЦК, поради което не може да се приеме, че дружеството не е могло да осигури изпълнението на предписаното от закона задължение, поради което и съдът не определя доводите в касационната жалба в тази връзка като основание за освобождаване на дружеството от административнонаказателна отговорност.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка, на основание чл.218, ал.2 АПК, настоящата инстанция намира че решението на СРС е правилно и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора, на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Мотивиран от гореизложеното и на основание на чл. 221, ал. 2 от АПК

Административен съд София - град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОСТВЯ В СИЛА Решение от 07.03.2022 г. по НАХД № 3110/2021 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 101-и състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК] да заплати на Комисия за финансов надзор [населено място] сумата от 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.